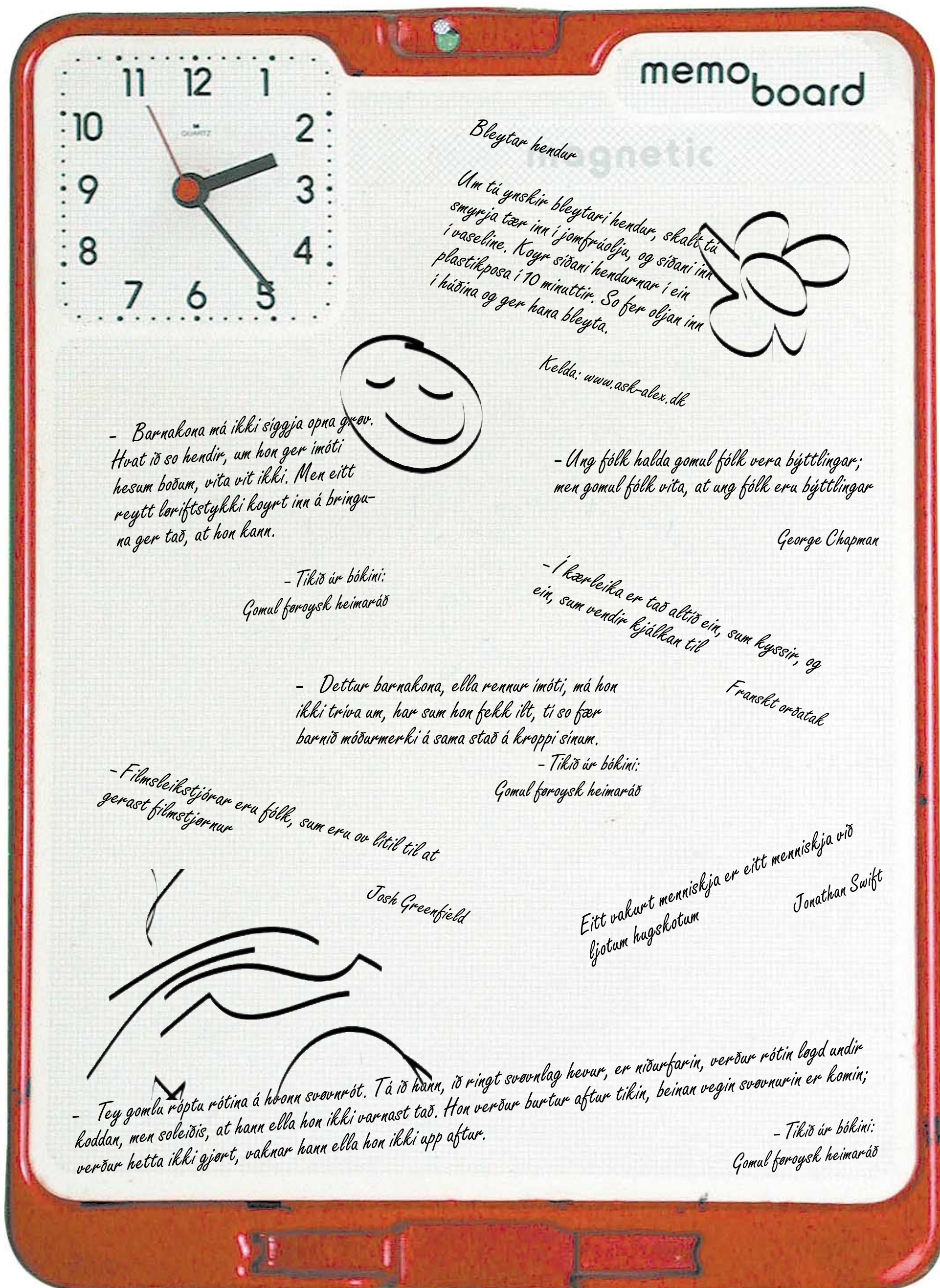

Reign of Fire - Dragejægerne

heimurin 2020. Flogdrekar hava yvirtikið valdið í heiminum, teir liva fyrri at drepa og njóta øskuna av tí, teir brenna. Allur heimurin og heimsins stóru býir eru lagdir í oyði. Men eitt stað, á eini gamlari borg nakað norðarlaga í Onglandi, roynir Quinn at halda lív í einum lítlum samfelag, hóast korini eru sera vánalig. Sum smádrongur var Quinn tann fyrsti, sum bar eyga við drekararnar, sum eftir fleiri ára túsund í dvala vóru vaktir til lívs aftur, tá tunnlar vóru boraðir undir London. Líta samfelagið hjá Quinn klárar so dánt at hóra undan, og hugsingur er íkkt um at berjast móti drekunum – íkkt fyrr enn amerikanarin Danton Van Zan og hansara fólk, sum eru dreka-veiðimenn, ein dagin koma framvið. Nú skal bardagin móti drekunum byrja, so sivilisatióin kann bjargast!

Og tað er júst hetta, sum filmurin Reign of Fire, ið hevur fingið danska heitið Dragejægerne, snýr seg um – at bjarga sivilisatióinini. Ein uppgáva, ið kann tykjast ómøgulig, hóast framkomnu útgerðina hjá Van Zan og hansara fólk, tí drekararnir eru í túsundatali. Eftir eitt langt brot í filminum, har Van

Zan og hansara fólk víð tógvi stríð taka lívið av einum dreka – sjálvandi við hjálp frá Quinn, verður ein loysn funnin. Tað visir seg, at allir drekararnir eru av kvennkyni, og at tað bara finst ein dreki av kallkyni, sum gitir øll eggini hjá teimum. Við at drepa kallkynsdrekkan, sum annars er øðligur til stóðdar, vilja allir drekararnir sum frálíður doyggja út. Kallkynsdrekin heldur til í leivdunum av London, har

endaliga uppperðin til seinast í filminum eisini fer fram.

Søgan kann tykjast rættuliga banal og heldur íkkt teldugjördu drekararnir og onnur »special effects« megna at bera filmin. Tað eru jú longu nógv ár síðan Jurassic Park fyrstu ferð var á lörifinum, og drekararnir í Reign of Fire eru í so máta einki upplívisi. Tó er nakað av spenningi at hóma í

brotinum, har Van Zan og hini skulu drepa ein av drekunum.

Høvuðspersónarnir kunnu til tíðir tykjast eitt sindur láturligir. Serliga Van Zan, spældur av Matthew McConaughey, sum alla tíðina gongur stynjandi runt við ørmunum ein hálvan metur út frá lendunum, meðan hann sum oftast eisini tyggir ein sigarstubbya.

Og sjálvandi hevur hann eisini amerikanska flaggið seymað á bringuna í hernaðarvestinum hjá sær. Replikkirnir millum Van Zan

og Quinn eru heldur íkkt teir djúpastu – men okey, talan er jú íkkt um ein psykologiskan thrillara, men ein banalan science fiction film um at drepa nakrar stórar, óndar flúgvadrekar, sum spýta eld. Eitt skifti í filminum óttast tú at leikstjórin traðkar í djúpastu grøvina og letur tað renna saman millum Quinn og kvinnuliga tyrloflogskiparan hjá Van Zan, nevnd Alex. Hetta verða vit til alla lukku skónað fyrri – og tó, tá sivilisatióin er bjargað, eru Quinn og Alex framvegis saman...

Fakta um Reign of Fire

Leikarar: Christian Bale, Matthew McConaughey, Izabella Scorupco
Leikstjóri: Rob Bowman
Longd: 102 min.
Stað: Havnar Bio, um tú ert 12 ár ella eldri

Ung

orð:

Súkkulan við hjálpimotori

Tey seinastu árinu hevur hann verið alt meir at sæð. Í dag er hann ein heilt vanligur partur av býarmyndini – kanska serliga í Havn. Hetta kemst kanska serliga av tí, at ung frá 16 ára aldri hava loyvi at koyra hann.

Skutarin ger tað móguligt hjá ungum at koma til stóð, ið íkkt liggja í nærumhvørvinum, uttan at vera bundin at t.d. foreldrum við bili. Ógvuliga nógv tíð er at spara við at nýta skutaran. Tú kanst koma og fara, sum tær lystir, og hetta ger teg óheftan ella frælsan.

Ein vanligur, nýggjur skutari kostar umleið 20.000 kr, hevur uml. 5 hk og koyrir eini 50-60 km/t. Tað kann íkkt sigast at vera ov lítil ferð, tá hugsað verður um,

at hann mest verður nýttur til at koyra inni í býnum, har mest loyvda ferðin er 50 km/t. Tað er tí náttúrligt av okkum at halda, at skutarar íkkt koyra ólógliga, tá vit dagliga siggja teir ferðast við ferðslustreyminum í b?num. Men um vit halda ta?, fara vit skeiv. Lógin sigur, at ein skutari bert kann koyra 30 km/t. Um hann hevur móguleika at koyra skjótari enn hetta, er hann ólógligur.

Tað er lógið at hugsa sær, at ein „óvitandi“ unglíngi, sum hevur keypt sær ein skutara og fingið koyrikortið, sum loyvir honum at koyra hann, hóast alt kann verða tíkin av politinum, fáa eina bót fyrri at koyra ein ólógigan skutara og verða noyddur at ganga heim, av tí at

politið hevur tikið skutaran. Drongurin fær hann tó aftur. Hann er sum so eisini heilskaður, burtursæð frá tí, at ein lítil lutur er tikin burtur, og at motorurin kemur sum eitt samlisett, í einum posa. Hetta má drongurin gjalda fyrri at fáa 'samlað'.

Allar flestu skutararnir, sum ung koyra á, um íkkt allir, kunnu koyra meir enn 30 km/t og eru tí ólógligir. Um politið hevði tikið allar, so hevði trupulleikin við lógarbrotnum verið loystur. Men hetta er av ymsum orsøkum ógjörligt. Heldur íkkt burdu vit hækkað ferðarhámarkið, so at skutararnir eru lógligir, tí tað er væl skiligt. Koyriførleikarnir hjá 16 ára gomlum eru verri enn teir hjá bilførarunum, og tey eiga tí íkkt

at hava loyvi at koyra eins skjótt og teir.

Tað, sum undrar meg mest viðvíkjandi ólógligum skutarum, er, at skutarar, sum koyra skjótari, enn tey ungu hava loyvi at koyra, verða seldir temum ungu. Teimum, sum selja skutararnar, kunnu vit íkkt steðga, tí vit kunnu lata vera við at keypa teir, um vit íkkt vilja hava teir. Vit hava ábyrgdina. Men er tað nú trygt at geva 16 ára gomlum slíka ábyrgd? Vilja dreingir íkkt koyra so skjótt sum gjörligt, uttan at teir hugsa um fylgjurnar?

Bjarni